

Tömöry Péter

DIES DIEM DOCET

(Klasszicizáló séta az élet romkertjében)

Dexiúr kártyakönyve

1.

Végső óráim falja kegyetlen,
duhaj lakomán nagyétkű Khronosz,
jőjj, az utolsó perceket mentsd meg,
ó, Hümenáiosz !

2.

Hádész sötétje hívja a lelkem,
hullám morajlik tarajos mélyben,
állok a szikla fokán, mint Szapphó,
ugrásra készen

3.

Isteni Pszükhé, tégy Éroszoddá,
emésszen tiltott szerelem lángja:
ékesíts föl a vak vágy övével,
még utoljára.

4.

Oldjad föl lelkem tüzes borodban,
hókarú Héra, bosszuló késsel
utol ne érjen, jó Dionüszosz,
adj menedéket.

5.

Vén Szatír, állok kies ligetben,
fénybőrű Nimfák csábító táncba,
hasztalan hívnak, dermedten élek
márvány magányban.

6.

Vágyúzótt Hümnusz, szerelem rabja,
szűzi Nikáia vad oroszlánja
nemcsak a vágyad, óvatlan álmod
is le vadássza.

7.

Tágterű tenger öblét kitarja,
bárha levágva, mered a hímtag,
Uranosz nemzi vérhabos nászban
Afrodithémat.

8.

Jártam, mint lászón, messzi ködökben,
aranyos gyapjút áhított vágyam,
eltévelyedve magamba öltem
vad Médeámat.

9.

Szállj le Olümposz havas hegyéről,
Pegászosz, rút Medúsza szülötte,
fakasszon patkód ihlető forrást,
igyam belőle!

10.

Százszemű Árgosz, védtem a nyájam,
átkozott Hermész csalárd dalától
álomba hulltam s ellopták tőlem
Árkádiámat.

11.

Napjaim telnek s telik az élet,
Szüszifosz irigy szemekkel néz rám:
miért, hogy kedvvel, könnyű teherként,
görgetem sziklám?

12.

A Múzsák csókját, lám, mind feléltem,
szétszakadt hárfám, kitharám húrja,
lelkemen torzult dallamot penget
Daimonom ujja.

13.

Addig tapostam orkésztra földjét,
míg Tháliámat ronggyá öleltem,
Apollón Éroszt táncba ragadta
s ellopta tőlem.

14.

Vértező vízbe senki sem mártott,
anyám csak asszony, nem hiú isten,
Akhilleusz-sarok az egész lényem,
vérviz sebzetten.

15.

Enném negédes élet gyümölcsét,
Hárpiák szállnak végzetfa ágra,
horgasult csőrük lelkeimtől vérviz,
míg fölزابálnak.

16.

Olümpiába gyűlnek az ifjak,
pördül a diszkosz, pöndül a hárfa,
nekem már nem jut zöld lombú pálma:
Tartarosz vár ma.

17.

Új napom üríti ki a régít
foszlik az emlék, Szirének kába
éneke csábít, sötét Sztüx árja
ragad magával.

18.

Elüsziumnak áhított táját
megjártam, mind az Eget, a Földet,
visszavetett a kényszerű Végzet
honi mezőkre.

19.

Parttalan vágyak titkos szigetjén,
bűbájos Kirké hiába vársz rám,
éles szeleknek honhívó szárnyán
elkerül gályám.

20.

Édes rabságban tartott Kalüpszó,
rejteke minden zugát bejártam,
sors szele mégis hazavitt onnan
hű Ithakámba.

21.

Magamat várom újból hazámba,
szövöm a szókat s kibontom újra,
agg Odüsszeusz, magamnak lettem
Penelopéja.

22.

Megvakult Küklopsz bosszuló uja
vészjósló dühvel kutat utánad:
Akad-é jó kos, ki alá bújhatsz
barlang szájában?

23.

Forong a tenger, bőszül hulláma,
szűz Nauszika, pfaiák királylány,
vad szél tutajom messze sodorja,
hasztalan vársz rám!

24.

Utolsó kincsét is elorozták,
üresen ásít rám a szelencéd,
első kíváncsi asszony, Pandora,
nincs már reménység!

.....
25.

Ó, te, rejtőző titkok királya,
Kháron ladikján ki siklasz éjnek
sötét országán nesztelen által,
ne jöjj még értem.

26.

Sorsosztó isten, Zeusz leánya,
ne dülj lelked szomorú kétség,
az alvilágba nem kell követned,
hű Perszephoném.

27.

Boreász sötét felhőknek nyáját
űzi sugárzó égi mezőkre.
Rheia orcáját elfödi árnyuk,
most már örökre?

28.

Forog az orsó Ananké térdén,
tekerik szorgos Moirák egyre,
pereg az élet, fonala foszlik
s nem veszed észre?

29.

– u / kiszáradt / – u / keservem /
– u / elélem / – u / látván
– u / kiittam / – u / Najádok /
– u / forrását.

30.

Vagyok még épen, fagyott magányban,
Titán a torzult, vad isten fattya,
jövendő kornak sejtelmes árnya
rejts el magadban.

31.

Athénba vágytam, érchegyű Spárta
csúcsa alá szült kényszerű végzet,
Thermopülét nem magam kerestem,
ő jött el értem!

32.

Ó, Telemakhosz, ifjú, kit vágytam,
isteni végzet nem adott nékem,
folytatás nélkül, magom szakadtan,
nyel el a Létthe(m).